

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Fkf.II.385/2022. számú ügyben Szegeden, 2023. február 2. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 27. sorszámu

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2022. február 10. napján kihirdetett 2.Fk.212/2020/225. számú ítéletét

megváltoztatja:

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont] értékelt cselekményét társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat, b) pont 2. fordulat, (2) bekezdés a) pont] *minősíti*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy az ítéletet nyilvános tárgyalás alapján hozta meg a bíróság.

Terhelt1 I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a eljárást segítő4.

Terhelt1 I. rendű vádlott terhére megállapított - helyesen - társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének jogszabályi alapja: Btk. 177. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat, b) pont 2. fordulat, (2) bekezdés a) és b) pont.

A Terhelt1 I. rendű vádlott terhére megállapított pénzmosás büntette [Btk. 399. § (3) bekezdés a) pont, (1) bekezdés] és a kiskorú veszélyeztetésének büntette [Btk. 208. § (1) bekezdés] vonatkozásában a tettesi elkövetői alakzatra történő utalást *mellőzi*.

Terhelt2 II. rendű vádlott 2022. február 11. napjától bűnügyi felügyelet alatt áll.

Terhelt2 II. rendű vádlott lakóhelyének címe cím45, tényleges tartózkodási helye Cím5.

Terhelt2 II. rendű vádlott terhére megállapított - helyesen - társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének jogszabályi alapja: Btk. 177. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat, b) pont 2. fordulat, (2) bekezdés a) és b) pont.

Terhelt1 I. rendű vádlott által a 2022. február 11. napjától 2023. február 2. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 177. § (1) bekezdés a) és b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont mint társtettet, új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében [Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont (2) bekezdés a) pont] mint társtettet, pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (3) bekezdés a) pont (1) bekezdés] mint tettet és kiskorú veszélyeztetésének büntettében [Btk. 208. § (1) bekezdés] mint tettet, ezért őt visszaesőként, a kiskorú veszélyeztetésének büntette vonatkozásában mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 15 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház. Rendelkezett Terhelt1 I. r. vádlott által 2018. június 27-től 2022. február 10. napjáig előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról és megállapította, hogy az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a Kecskeméti Járásbíróság 23.Fk.833/2008/12. számú ítéletével kiszabott 1 év börtön fokozatú szabadságvesztéssel, valamint a Kiskunhalasi Járásbíróság 6.Fk.562/2011/33. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztéssel kapcsolatban alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

[3] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 177. § (1) bekezdés a) és b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont] mint társtettet és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében [Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont] miatt mint társtettet. Ezért vádlott_2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház. A Terhelt2 II. r. vádlott által 2018. július 18. napjától 2022. február 10. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította és megállapította, hogy a II. r. vádlott legkorábban a

szabadságvesztés büntetés legalább kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] A cím_2, cím_3 szám alatti, a cím_4, cím_5 szám alatti és a cím_6, Cím4. szám alatti ingatlanok tekintetében vagyonek Kobzást rendelt el.

[5] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 3.000.000.-Ft összegre vagyonek Kobzást rendelt el.

[6] Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetőleg lefoglalásuk megszüntetése mellett megsemmisítésükről, illetőleg kiadásukról.

[7] Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. r. vádlottat 128.285.-Ft, Terhelt2 II. r. vádlottat 71.485.-Ft önálló megfizetésére, míg az I. és II. r. vádlottat 789.490.-Ft bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezte.

[8] Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 739.996.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen

- Terhelt1 I. r. vádlott részbeni felmentés, eltérő tényállás megállapítása, másodlagosan eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezés, harmadlagosan pedig enyhítés érdekében,

- Terhelt1 I. r. vádlott védője jogi és ténybeli okból elsődlegesen a tényállás megváltoztatása mellett részbeni felmentés iránt a kábítószer-kereskedelem, a pénzmosás és a kiskorú veszélyeztetésének vonatkozásában másodlagosan enyhítés, a vagyonek Kobzás mellőzése iránt, harmadlagosan pedig anyagi- és eljárásjogi szabályok megsértése miatt hatályon kívül helyezés érdekében,

- Terhelt2 II. r. vádlott és védője egyezően enyhítés érdekében, a kiszabott büntetés rövidebb tartamban történő megállapítása iránt fellebbezett.

[10] A fellebbviteli főügyészség átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének a vádra történő utalást tartalmazó részét egészítse ki a vád tárgyává tett bűncselekmények megjelölésével, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletét több ponton egészítse ki és helyesbítse oly módon, hogy az ítéletben feltüntetett jogszabályi hivatkozásokat az elsőfokú ítélet jogi indokolásába tartozó résznek tekintse. Az elsőfokú ítélet [64] bekezdésében írtakat mellőzze, mivel az ügyészség Terhelt1 I. r. vádlottnak az ott írt magatartását nem tette a vád tárgyává, és a törvényszék ítéletének jogi indokolásának [215]-[217] és [219] bekezdésében írtak közül annak megállapítását, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak többek között egyéb érdekelt8, egyéb érdekelt5, egyéb érdekelt3 és egyéb érdekelt4 részére is értékesítettek kábítószer, az elsőfokú ítélet [17] és [21] tényállási pontjába utalja azzal a kiegészítéssel, hogy egyéb érdekelt8 2001. május 9., egyéb érdekelt5 2001. november 26., míg egyéb érdekelt4 2000. január 15. napján született.

[11] Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének minősítése során elmulasztotta az elkövetési magatartásokra utaló törvényi fordulatok feltüntetését és sérelmezte, hogy a törvényszék az új pszichoaktív anyagokra megvalósított cselekmény vonatkozásában elmulasztotta azokat a Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pontjának 2. fordulatába ütközőnek minősíteni.

[12] A fellebbviteli főügyészség átiratában utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségét a kiskorú veszélyeztetésének büntetnében is, tekintettel arra, hogy az valóságos alaki halmazatban áll az egészséget veszélyeztető bűncselekményekkel. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében a büntetőeljárás elhúzódása helyett az időmúlást tekintse enyhítő körülményként, míg Terhelt1 I. r. vádlott esetében a büntetett előélete helyett csak a visszaesői minőségét, illetőleg a különös visszaeső minősége helyett az azt megalapozón túli elítéléseit vegye súlyosító körülményként figyelembe. Összességében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy a vádlottak társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként [Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont] értékelt cselekményét minősítse társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként [Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat, b) pont 2. fordulat, (2) bekezdés a) pont], egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben akként, hogy a vádlottak társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettként értékelt cselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 177. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulata, b) pont 2. fordulata, (2) bekezdés a) és b) pont]. Az elsőfokú bíróság az ítéletét a rendelkező részben feltüntetett nyilvános tárgyalások alapján hozta meg, a Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet Terhelt1 I. r. vádlott tényleges tartózkodási helye, állapítsa meg Terhelt2 II. r. vádlott új lakcímét, illetőleg tényleges tartózkodási helyét és rendelkezzen a Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[13] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában utalt arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vallomását az eljárás során mindvégig változtatás nélkül, következetesen adta elő, míg a kihallgatott tanúk, valamint vádlott társak több esetben megváltoztatták vallomásukat. Álláspontja szerint a tanúvallomásokon kívül egyetlen objektív bizonyíték sem támasztotta alá azt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a 2016. december 29. napját követő szabadulását követően egyből megkezdte volna az új pszichoaktív anyaggal történő kereskedést. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor Terhelt1 III. r. vádlott nyomozás során 2018. június 30. napján tett gyanúsítottai vallomását bizonyítékként értékelte, hiszen ezen kihallgatás során védője nem volt jelent.

[14] Álláspontja szerint tekintettel arra, hogy egyéb érdekelt3 és egyéb érdekelt4 szervezetéből illegális vegyület kbenyújtó2utatásra nem került és tőlük nem került lefoglalásra sem új pszichoaktív anyag, sem kábítószer, ezért vonatkozásukban objektív bizonyíték hiányában állapította meg a törvényszék a tényállást. Álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy egyéb érdekelt16 vizeletéből MDMA hatóanyag volt kbenyújtó2utatható, nem támasztja alá a törvényszék által megállapított tényállást, hiszen ebben a körben szükséges lett volna annak vizsgálata, hogy az MDMA hatóanyaga hány napig mutatható ki a vizeletből, hiszen egyéb érdekelt16 tanú akként nyilatkozott, hogy a vizsgálatot megelőző 1-2 héttel korábban kapta a kábítószer az I. r. vádlottól.

[15] Sérelmezte a védő, hogy az elsőfokú bíróság olyan személyek tekintetében is megállapította, hogy Terhelt1 I. r. vádlottól új pszichoaktív anyagot vagy kábítószer vásároltak, akiktől sem lefoglalva nem lett ilyen vegyület, sem a szervezetükben nem találtak ilyenek nyomát. Álláspontja szerint az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatban csak abban az esetben lehet büntetőjogi felelősségre vonásnak helye, amennyiben a konkrét anyagok tényleges szakértői vizsgálata megtörténik, hiszen minden esetben szakértői kérdés annak eldöntése, hogy valamely vegyület új pszichoaktív anyagnak minősül-e.

[16] A pénzmossással összefüggésben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte egyéb érdekelt21 tanú azon vallomását, hogy adott kölcsön pénzt Terhelt1 I. r. vádlottnak. Nem folytatott le megfelelő bizonyítást arra vonatkozóan, hogy az I. r. vádlott által hivatkozott legális gazdasági tevékenységekből, így fémgyújtás, munkások toborzása, munkások szállítása és felügyelete, a korábbi megtakarítással és az I. r. vádlott által hivatkozott kölcsönökkel együtt elegendő fedezetet biztosított a cégalapításhoz és az ingatlanok megvásárlásához egyaránt. A védő ezek bizonyítására vételi jegyeket és

anyagmozgási naplót csatolt a fémgyűjtéssel kapcsolatos tevékenység igazolására, továbbá becsatolt egy „Kölcsönadási szerződés” megnevezésű iratot is, amelyen Terhelt1 I. r. vádlott aláírása nem szerepel.

[17] Terhelt1 I. r. vádlott védője bizonyítási indítványt terjesztett elő az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény kiegészítése iránt azzal kapcsolatosan, hogy elfogadható-e egyéb érdekelt16 tanú azon vallomása, amely szerint a vizsgálat során szervezetében kbenyújtó2utatott MDMA a vizsgálatot megelőző 1-2 hétben elfogyasztott kábítószerből származik. Indítványozta továbbá egyéb érdekelt21 tanúkenti kihallgatását a kölcsönadásra vonatkozóan, illetve az I. r. vádlott fémgyűjtésének igazolására tanú tanú_2, tanú_3 és tanú_4 tanúkenti kihallgatását. Összességében elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla Terhelt1 vádlottat mentse fel az ellene emelt kábítószer-kereskedelem büntette, pénzmosás büntette és kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiánya okán, míg az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettét a Btk. 184. § (1) bekezdése szerint minősítse, továbbá mellőzze az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobbzást. Másodlagosan azt indítványozta, hogy a törvényszék ítéletét az ítéltábla akként változtassa meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat az ellene pénzmosás büntette miatt emelt vád alól mentse fel, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát jelentősen enyhítse és az alkalmazott vagyonekobbzást mellőzze.

[18] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének indoklásában utalt arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott rövidebb ideig vett részt a bűncselekmény elkövetésében, mint Terhelt1 I. r. vádlott, hozzá képest alárendelt szerepet töltött be, az értékesítést beismerte mind a felnőtt, mind a fiatalkorú személyek irányában. Álláspontja szerint téves volt az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy Terhelt2 II. r. vádlott alárendelt szerepe mellett is indokolt a törvényi minbenyújtó2umot jelentősen meghaladó tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát annak ellenére, hogy 2018. óta csökkent az ilyen jellegű bűncselekmények száma. Álláspontja szerint Terhelt2 II. r. vádlott büntetlen előéletére, az időmúlásra, a megromlott egészségi állapotára, valamint arra figyelemmel, hogy egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, vele szemben elegendő a törvényi minbenyújtó2umhoz közeli tartamú szabadságvesztés kiszabása akként, hogy annak börtönben történő végrehajtását rendelje el a másodfokú bíróság.

[19] A fellebbezési nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak védői fellebbezésük indoklását az írásbelivel egyezően adták elő.

[20] Terhelt1 I. r. vádlott a védője által előterjesztett bizonyítási indítványhoz csatlakozott, és előadta, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta.

[21] Terhelt2 II. r. vádlott is azt nyilatkozta a fellebbezési nyilvános ülésen, hogy a bűncselekmény elkövetését megbánta. Kérte, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során vegye figyelembe büntetlen előéletét.

[22] A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

[23] Az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált, és azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely a felülbírálat akadályát képezné.

[24] Nem osztotta a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott védőjének azon álláspontját, amely szerint eljárási hibát vétett az elsőfokú bíróság, amikor bizonyítékként értékelte Terhelt1 III. r. vádlott 2018. június 30. napján tett gyanúsítottai vallomását. A rendelkezésre álló ügyiratokból ugyanis az állapítható meg, hogy bár 2018. június 30. napján

valóban nem volt jelen védő a fiatalok gyanúsított kihallgatásán, azonban ezt követően, 2018. július 5. napján tartott kihallgatása során fk. Terhelt1 III. r. vádlott benyújtó2máron védője jelenlétében úgy nyilatkozott, hogy a korábbi vallomását fenntartja. Erre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor bizonyítékként értékelte fk. Terhelt1 III. r. vádlott Terhelt1 I. r. vádlottra és Terhelt2 II. r. vádlottra egyaránt terhelő tartalmú vallomását.

[25] Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve a megalapozott elbíráláshoz szükséges körben és mélységben vett fel bizonyítást, és helytálló indokok mellett döntött a bizonyítási indítványok elutasításáról.

[26] Terhelt1 I. r. vádlott és védője szakértői vélemény kiegészítésére, további tanúk kihallgatására és iratok ismertetésére irányuló bizonyítási indítványát a másodfokú bíróság is olyannak ítélte meg, amelyből eltérő tényállás megállapítása nem volt várható, ezért a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

[27] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének csupán az képezi korlátját, hogy annak minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége teljes mértékben megfelelt ezeknek a kritériumoknak. A bizonyítási eljárás során részben egymást alátámasztó, részben pedig egymással ellentétes bizonyítékok kerültek beszerzésre. Az elsőfokú bíróság rendkívül részletes, példásan precíz, az iratoknak mindenben megfelelő és logikailag is támadhatatlan indokát adta annak, hogy Terhelt1 I. r. vádlott védekezését miért vetette el, és a tényállást miért Terhelt2 II. r., fk. Terhelt1 III. r. vádlottak vallomása, valamint az eljárás során kihallgatott tanúk vallomása, a beszerzett szakértői vélemények és egyéb iratok tartalma alapján állapította meg.

[28] A törvényszék a bizonyítékok értékelése körében Terhelt2 II. r. vádlott, fk. Terhelt1 III. r. vádlott, illetve az eljárás során különböző tartalmú vallomásokat tevő tanúk esetében egyaránt részletes indokát adta annak, hogy milyen okok alapján vette figyelembe az érintett személy adott vallomását. Az elsőfokú bíróság által e körben kifejtettek logikusak voltak és a beszerzett egyéb bizonyítékokkal is összhangban álltak. Iratszerűen állapította meg a törvényszék, hogy mind Terhelt1 I. r., mind Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában rendelkezésre álltak a cselekmény elkövetésének idején még fiatalok minősülő, valamint felnőttkorú személyektől is olyan vallomások, amelyek szerint az érintett tanúk az I., illetve a II. r. vádlottól kábítószer, illetve új pszichoaktív anyagnak minősülő szereket vásároltak. Több esetben a tanúk e körben tett vallomását alátámasztotta a beszerzett toxikológiai szakértői vélemény is, amely a tanúk szervezetéből új pszichoaktív anyag, illetőleg kábítószer fogyasztására utaló vegyületeket mutattak ki.

[29] Nem osztotta a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott védőjének azon álláspontját sem, amely szerint az új pszichoaktív anyag értékesítése, illetőleg fogyasztása kizárólag azon esetekben állapítható meg, amikor erre vonatkozóan konkrét toxikológiai szakértői vélemény is rendelkezésre áll. A cselekmények elkövetésekor hatályban volt az új pszichoaktív anyaggá minősített anyagokról vagy vegyületcsoportokról szóló 55/2014. (XII. 30.) EMMI rendelet 1. számú melléklete ugyanis nem csupán tételesen felsorolt vegyületeket tartalmaz, hanem utalást arra is, hogy a jegyzékben felsorolt anyagok sztereoizomerjei, sói, származékai, illetőleg kombinációi is új pszichoaktív anyagnak minősülnek.

[30] Az eljárás során folytatott házkutatás, illetőleg helyszíni szemle során szakértő által is igazoltan új pszichoaktív anyagok, illetve kábítószerek kerültek elő, így a

logika szabályainak megfelelően fogadta el a törvényszék az általa egyébként is kbenyújtó2erítően ismertetett azon tanúvallomásokat, amelyek szerint Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak ilyen anyagokat értékesítettek 18 év alatti, illetőleg 18 év feletti személyeknek egyaránt.

[31] Tekintettel arra, hogy a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b), illetve (2) bekezdés a) és b) pontjai egy törvényi vélelmet állítanak fel a kábítószer-kereskedelem büntette és a kereskedéssel elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette elkövetésének ideje alatt szerzett vagyon vonatkozásában, a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a tényállás II. pontjában meghatározott vagyonelemek legális forrásával kapcsolatos bizonyítási teher Terhelt1 I. r. vádlottat terhelte. Az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat is kbenyújtó2erítően értékelve logikus indokát adta annak, hogy az I. r. vádlott indítványára felvett bizonyítékok, illetve az általa felajánlott, azonban elutasított bizonyítási indítványban meghatározott bizonyítékok miért nem voltak alkalmasak a tényállás II. pontjában meghatározott vagyon legális eredetének kétséget kizáró bizonyítására. Az ítéltábla a törvényszék által ebben a körben kifejtetteket is maradéktalanul osztotta annak megjegyzésével, hogy Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában a fémkereskedéssel összefüggésben túlnyomórészt olyan időpontokra hivatkozott, amelyek a vagyonelemek megszerzését követő időpontra vonatkoztak és a védő fellebbezésének indokolása szerint a vagyonelemek megszerzését megelőző időszakra, mintegy tíz hónapos időtartamra csupán 462.677.-Ft legális jövedelme származott Terhelt1 I. r. vádlottnak, amely a megélhetés biztosítása mellett nyilvánvalóan nem jelenthetett fedezetet ingatlanok vásárlására és a cégalapításra.

[32] Az ítéltábla a törvényszék által megállapított tényállást, illetőleg az elsőfokú ítélet vádiratra utaló részét a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[33] A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség az Fk.B.1155/2018/162. számú vádiratával Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettével [Btk. 177. § (1) bekezdés a) és b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont], társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettével [Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont], pénzmosás büntettével [Btk. 399. § (3) bekezdés a) pont, (1) bekezdés] és kiskorú veszélyeztetésének büntettével [Btk. 208. § (1) bekezdés], míg Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettével [Btk. 177. § (1) bekezdés a) és b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont] és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettével [Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont] vádolta.

[34] Az ítéltábla az ítélet [21] bekezdését kiegészítette azzal, hogy kábítószer és új pszichoaktív anyag értékesítése történt egyebek között a 2001. május 9. napján született egyéb érdekelt8, a 2001. november 26. napján született egyéb érdekelt5, a 2000. január 15. napján született egyéb érdekelt4, illetve egyéb érdekelt3 részére is. Megjegyzi ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság, hogy ugyanezen tényekkel szükségtelennek tartott az ítélet [17] bekezdésének is a kiegészítését.

Az ítélet [28], [33] és [34] bekezdéseiből a jogszabályi hivatkozásokat mellőzte, tekintettel arra, hogy azok a jogi indokolás körébe tartoznak, ahol feltüntetésre is kerültek.

A [33] bekezdést akként helyesbítette, hogy a lefoglalt tabletták MDMA-bázis tartalma legalább 110 gramm volt. Ezen helyesbítés azért volt szükséges, mert az elsőfokú bíróság az igazságügyi vegyész-szakértői véleményben megjelenített átlageredményt vette figyelembe a tényállás megállapítása során, figyelmen kívül hagyta azonban a szakértői vélemény mérési hibahatárookra történő utalásait. Így a másodfokú bíróság a lefoglalt kábítószerekkel

kapcsolatban a vádlottakra legkedvezőbb értéket vette figyelembe (nyom. iratok 747. oldal). A másodfokú bíróság a [33] bekezdésből a jogi indokolásba utalta annak megállapítását, hogy a lefoglalt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 5,5-szerese. Ezzel összefüggésben az ítélet [313] bekezdését is akként helyesbítette, hogy a lefoglalt tabletták MDMA-bázis tartalma legalább 110 gramm volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának 5,5-szerese.

[35] Az ítélet [45] bekezdését akként helyesbítette, hogy egyéb érdekelt²³ nem eladóként, hanem egyéb érdekelt²² vevő törvényes képviselőjeként járt el a szerződés megkötése során.

[36] A [46] bekezdést kiegészítette azzal, hogy eladóként tanú₅ is feltüntetésre került a szerződésen.

[37] A [49] bekezdést kiegészítette azzal, hogy a hivatkozott határozatot helyesen a Kecskeméti Törvényszék Cégbírósága hozta.

[38] A [64] bekezdésben írtakat mellőzte, tekintettel arra, hogy ahogyan arra a egyéb érdekelt¹⁴ átiratában is hivatkozott, az ügyészség az ott megjelölt magatartást nem tette vád tárgyává, így annak tényállásban történő feltüntetése a Be. 6. § (3) bekezdésébe ütközik.

[39] A fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete a felülbírálat alapját képezte.

[40] A megalapozott tényállásból a törvényszék helyesen következtetett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére és az általuk elkövetett bűncselekményeket is túlnyomórészt a törvénynek megfelelően minősítette.

[41] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a tényállás I. pontjának meghatározott, kábítószernek minősülő anyagokkal kapcsolatos cselekményét, azonban a bűncselekmény megnevezése körében a Kúria 61. számú BK véleményének 3. a) pontjában foglaltak ellenére elmulasztotta a tényleges elkövetési magatartást meghatározó fordulatra történő hivatkozást, ezért az ítéletábra ezt pótolta.

[42] Az új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos cselekmény minősítése során az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak értékelését, hogy az irányadó tényállás alapján Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak 18. életévét be nem töltött személyeknek is adtak át új pszichoaktív anyagot. Ezen túlmenően ezen esetben is elmulasztotta az elsőfokú bíróság a tényleges elkövetési magatartásra utaló fordulat feltüntetését a bűncselekmény megnevezésében. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott tényállás I. pontjában az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatban elkövetett bűncselekményét társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetnének [Btk. 184/A. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat, b) pont 2. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítette.

[43] A kábítószer fogalmát a Btk. 459. § 18. pontja határozza meg, amely 2023. január 1. napjával megváltozott. Ezért az 1/1999. BJE alapján a másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ára is tekintettel megvizsgálta, hogy a jogszabályváltozás folytán a tényállás I. pontjában írt anyagokkal kapcsolatban továbbra is fennáll-e a büntetőjogi védelem. Ezzel kapcsolatban azt állapította meg, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja szerint kábítószer az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a kábítószer I. és II., valamint a 2. mellékletében a pszichotróp anyagok I. és II. jegyzékén szereplő anyag. Az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet alapján a tényállás I. pontban meghatározott anyagokhoz kapcsolódó büntetőjogi védelem változatlanul fennáll.

[44] A tényállás II. pontjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette Terhelt1 I. r. vádlott cselekményét pénzmosás büntettének azzal, hogy a bűncselekmény megnevezése során az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a 61. számú BK vélemény 2. d) pont azon megállapítását, amely szerint a határozat rendelkező részében nem kell utalni arra, hogy az elkövető tettesként követte el a bűncselekményt, ezért a másodfokú bíróság a bűncselekmény megnevezését helyesbítette.

[45] A tényállás III. pontjában meghatározott cselekménnyel kapcsolatban az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a tényállásból mellőzni kell a [64] bekezdésben írtakat, azaz Terhelt1 I. r. vádlottnak a III. r. vádlott tankötelezettségével kapcsolatos mulasztását, figyelemmel arra, hogy az nem képezte a vád tárgyát.

[46] Ezen túlmenően a tényállás III. pontjában az elsőfokú bíróság rögzítette egyrészt azt, hogy Terhelt1 I. r. vádlott bevonta gyermekét fk. Terhelt1 III. r. vádlottat illegális drogok, így kábítószer és új pszichoaktív anyag másoknak történő értékesítésébe, másrészt a tényállás [65] bekezdése tartalmazza azt is, hogy az I. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy a III. r. vádlott rendszeresen fogyasztottak 2017. és 2018. évben az általuk árusított drogot, azonban ezzel nem foglalkozott. Ami a kábítószer értékesítésével kapcsolatos megállapítást illeti, Terhelt1 I. r. vádlott ezen magatartása az I. r. vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntettében értékelést nyert, hiszen ez alapján minősült cselekménye a Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint, ezért a Btk. 208. § (2) bekezdésében meghatározott szubszidiaritásra figyelemmel – amely szerint a kiskorú veszélyeztetése büntettének ezen alakzata csakis akkor állapítható meg, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg – a két bűncselekmény alaki halmazata látszólagos, és kizárólag a súlyosabb megítélésű kábítószer – kereskedelem büntette állapítható meg.

[47] Ugyanakkor Terhelt1 I. r. vádlott azon magatartása, amely szerint bár tudomással bírt arról, hogy gyermeke rendszeresen kábószernek és új pszichoaktív anyagnak minősülő anyagokat fogyaszt, azonban ezzel nem törődött, az I. r. vádlott terhére megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmények körében nem nyert értékelést. Erre figyelemmel a kiskorú veszélyeztetésének büntette ezen vádlotti magatartással valósult meg, amely az egészséget veszélyeztető bűncselekménnyel így már valóságos anyagi halmazatban áll. Helyesen járt tehát el az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt1 I. r. vádlott tényállás III. pontjában írt bűncselekményét kiskorú veszélyeztetésének büntetteként értékelte azzal, hogy a tettesi elkövetői minőségre történő utalás ez esetben is szükségtelen volt.

[48] Ami a büntetés kiszabását illeti, a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte mind Terhelt1 I. r., mind Terhelt2 II. r. vádlott esetében az időmúlást, valamint azt, hogy hosszabb ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt. Ugyanakkor mellőzte a büntetőeljárás elhúzódásának enyhítő körülményként történő értékelését, hiszen az ügyben a hatóság tétlensége nem volt megállapítható (2/2017. (II.10.) AB határozat). Mindkét vádlott vonatkozásában mellőzte a másodfokú bíróság a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését, figyelemmel arra, hogy az a büntetés kiszabása során nem játszik érdemi szerepet. Terhelt1 I. r. vádlott esetében a büntetett előélet helyett a visszaesői minősítést megalapozón túli elítéléseit vette figyelembe a másodfokú bíróság.

[49] Osztotta az ítéltábla a törvényszéknek azt az álláspontját, hogy a kábítószer mennyisége, amely helyesen 5,5-szeres mértékben haladta meg a minősítést megalapozó mennyiséget, nem tekinthető kirívóan nagy mennyiségnek e minősítési kategóriában, így az súlyosító körülményként nem értékelendő.

[50] Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy Terhelt1 I. r.

vádolt vonatkozásában a büntetési célok eléréséhez szükséges a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, és figyelemmel arra, hogy közel azonos számú és súlyú súlyosító és enyhítő körülmény volt az I. r. vádlott vonatkozásában értékelhető, a szabadságvesztés tartamát helytállóan állapította meg a büntetés kiszabása során irányadó középértékkel egyező tartamban. Helyes indokok mellett és arányosan tiltotta el az I. r. vádlottat a közügyek gyakorlásától is.

[51] Terhelt2 II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság a fentiek szerint kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények alapján helyesen járt el, amikor úgy ítélte meg, hogy a szabadságvesztés büntetés tartamának meghatározása során helye van az irányadó középértéktől a II. r. vádlott javára történő lényeges eltérésnek. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama nem tekinthető eltúlzottan súlyosnak, így annak lényeges enyhítésére nem látott a másodfokú bíróság lehetőséget. Az elsőfokú bíróság indokoltan és arányos tartamban tiltotta el Terhelt2 II. r. vádlottat a közügyek gyakorlásától is.

[52] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a tényállás II. pontjában meghatározott ingatlanok, valamint a cégalapításhoz szükséges 3.000.000.-Ft összegre nézve vagyoneklobzást rendelt el.

[53] A törvényszék egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

[54] A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak tekintetében a bűncselekmények megnevezését a rendelkező részben írtak szerint pontosította. Megállapította az I. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét, továbbá azt, hogy a törvényszék az ítéletét nyilvános tárgyalás alapján hozta meg. Rögzítette, hogy a II. r. vádlott az elsőfokú ítélet meghozatalát követően bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll, vonatkozásában megállapította a lakóhelyének és tartózkodási helyének új címét.

[55] Az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról.

[56] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2023. február 2.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet
előadó bíró

Dr. Halász Edina
bíró

A Szegedi ítéltábla Fkf.II.385/2022/27. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.Fk.212/2020/225. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett.*

Szegedi Ítéltábla
2.Fkf.385/2022/27..

11

Szeged, 2023. február 2.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke